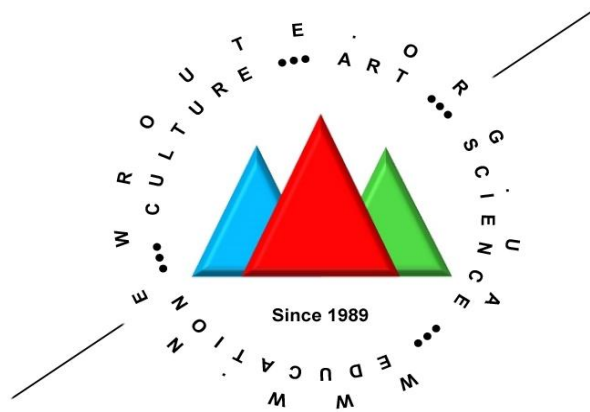

ISSN 2710-1177 (online)

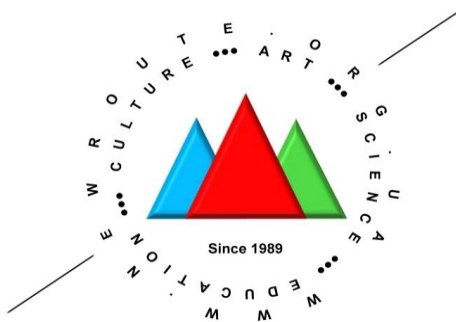

КРЕАТИВНИЙ ПРОСТІР

Науковий журнал

Електронне видання

2023 • № 12

КРЕАТИВНИЙ ПРОСТІР

Журнал засновано 2020 року.

Журнал є електронним науковим виданням.

Міжнародний стандартний номер періодичного видання ISSN 2710-1177 (online)

Журнал індексується за показниками h-індекс (Google Scholar), i10-індекс (Google Scholar).

Наукові статті розміщуються в базі даних інформаційного ресурсу «Наукова періодика України», в пошуковій системі наукових публікацій «Google Scholar», на сайті засновника www.newroute.org.ua.

Засновник та видавець журналу: «Соціально-гуманітарна науково-творча майстерня «Новий курс» (рік заснування – 1989).

Свідчення про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції ДК№6392 від 07.09.2018. Видавець зареєстрований у глобальному реєстрі видавців Global Register of Publishers.

Свідчення про державну реєстрацію інформаційного агентства як суб'єкта інформаційної діяльності КВ №894-716Р від 16.08.2022.

Контакти: Телефон (Telegram та Viber): +380970440309, +380500301905, E-mail: creatspace2020@gmail.com, info@newroute.org.ua,

Офіційний сайт: <https://www.newroute.org.ua>, Телеграм-канал: <https://t.me/newroute1989>, Вайбер-канал: <https://cutt.ly/RLj0Ihy>,

Група у Фейсбук: <https://cutt.ly/ULj0vPt>

Публікація у журналі вважається науковою працею, яка опублікована у вітчизняному електронному науковому періодичному виданні та підтверджує апробацію наукових досліджень автора. Журнал не входить до переліку фахових видань України. Журнал є мультидисциплінарним науковим виданням. Автори несуть відповідальність за зміст (авторство та самостійність досліджень), точність та достовірність викладеного матеріалу. Редакція може не поділяти точку зору авторів.

Статті публікуються в рамках проведення науково-практичної конференції «Креативна трансформація та модернізація сучасного суспільства», 12 квітня 2023 р., м. Харків, Україна. Розміщення статті автора у журналі є підтвердженням участі автора у конференції. За результатами проведення конференції автори отримують електронний сертифікат (6 годин – 0.2 ECTS credits). Сертифікати оприлюднюються за адресою <https://www.newroute.org.ua/cer> (згідно Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 800).

Редакційна колегія:

Кучин Павло Захарович, заслужений артист України, СГ НТМ «Новий курс» (головний редактор)

Акінішина Ірина Миколаївна, кандидат філологічних наук, доцент, Луганський національний університет імені Тараса Шевченка

Дубовик Наталія Анатоліївна, кандидат політичних наук, доцент, Державний університет телекомунікацій

Єрошенко Олена Віталіївна, кандидат мистецтвознавства, доцент, Харківська державна академія культури

Калініна Ольга Сергіївна, кандидат культурології, Харківська гуманітарно-педагогічна академія

Карпинський Борис Андрійович, доктор економічних наук, професор, Львівський національний університет імені Івана Франка

Кислюк Любов Вікторівна, кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент, Національний аерокосмічний університет ім. М. С. Жуковського «Харківський авіаційний інститут»

Косуля Ірина Юріївна, кандидат соціологічних наук, доцент

Кучин Сергій Павлович, доктор економічних наук, професор, Харківський національний університет мистецтв імені І. П. Котляревського

Кучина Тетяна Ігорівна, СГ НТМ «Новий курс» (відповідальний секретар)

Сафонова Наталія Анатоліївна, кандидат філологічних наук, доцент, Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

Сторож Олена Василівна, кандидат психологічних наук, доцент, Рівненський державний гуманітарний університет

Рассомахіна Ольга Андріївна, кандидат юридичних наук, доцент, Європейський університет

Тополевський Віктор Юрійович, кандидат педагогічних наук, доцент, Харківська державна академія культури

Федоренко Микола Олександрович, кандидат філософських наук, доцент, Національна музична академія України імені П. І. Чайковського

Харченко Артем Вікторович, кандидат історичних наук, доцент, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

Шевчук Інна Володимирівна, кандидат наук з державного управління, Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова

УДК 009:3(082)

К79

Креативний простір: електрон. наук. журн. – № 12. – Харків: СГ НТМ «Новий курс», 2023. – 65 с.

© СГ НТМ «Новий курс», 2023

© Автори, 2023

ЗМІСТ

Стор.

Розділ перший**Педагогіка, соціологія, філософія, психологія, соціальні комунікації**

<i>Галашевська Вікторія Михайлівна</i> ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ...	4
<i>Курієнко Каруна Андріївна</i> FORMATION OF LANGUAGE COMPETENCE OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS OF THE NEW UKRAINIAN SCHOOL ...	6
<i>Топчий Сергій Михайлович</i> ЗНАЧУЩІСТЬ ВІЙСЬКОВОЇ ТА ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ УКРАЇНИ У ВІЙНІ ПРОТИ РОСІЇ ...	8
<i>Понорчук Олена Володимирівна</i> ФЕНОМЕН ПСИХОЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПЕДАГОГІВ ...	11
<i>Козубовська Ірина Василівна, Милян Жанна Іванівна</i> ОСВІТНІ ЦІННОСТІ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ ...	14
<i>Байбакова Ольга Олександрівна</i> ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ США В КОНТЕКСТІ ПОЛКУЛЬТУРНОЇ ОСВІТИ ...	16

Розділ другий**Мистецтвознавство, культурологія, філологія, історія**

<i>Баранік Катерина Павлівна</i> ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ КИТАЙСЬКОЇ ФРАЗЕОЛОГІЇ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ ...	20
<i>Хоменко Павло Петрович</i> ПРАВОБЕРЕЖНА УКРАЇНА В ІМПЕРСЬКІЙ ЕКСПАНСІОНІСТСЬКІЙ ПОЛІТИЦІ РОСІЇ ПЕРЕД ДРУГИМ ПОДІЛОМ РЕЧІ ПОСПОЛИТОЇ В 1793 РОЦІ ...	22
<i>Грицай Софія Дмитрівна</i> FASHION-ФОТОГРАФІЯ ЯК ЗАСІБ ВІЗУАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ З БЕЗПОСЕРЕДНІМ ВПЛИВОМ НА ГЕНДЕРНІ КОРДОНИ ТА РОЛІ У СУСПІЛЬСТВІ ...	26
<i>Сар'ян Денис Андрійович</i> ТАРАС ГРИГОРОВИЧ ШЕВЧЕНКО. ЖИТТЯ. ПОЕТИКА. ХУДОЖНЬО-МОВНА ПРАКТИКА ...	29
<i>Радіонова Людмила Олексіївна, Козирева Наталія Вікторівна</i> МІСТО ЯК ПРОСТІР СОЦІАЛЬНОЇ ВЗАЄМОДІЇ: ІСТОРИЧНИЙ КОНТЕКСТ ...	31
<i>Акінішина Ірина Миколаївна</i> ХУДОЖНЄ ОСМИСЛЕННЯ ІСТОРИЧНОЇ ПОСТАТІ ВБІОГРАФІЧНОМУ ТВОРІ (НА ПРИКЛАДІ ПОВІСТІ В. КОПТІЛОВА «ВОЛЬТЕР») ...	34
<i>Кучин Павло Захарович, Кравчук Катерина Олегівна</i> «ПОЕТИКА» ТА «РИТОРИКА» АРИСТОТЕЛЯ, ЯК ФУНДАМЕНТАЛЬНА РОБОТА ДЛЯ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОГО СЦЕНІЧНОГО МИСТЕЦТВА ...	37
<i>Назаренко Дарина Сергіївна</i> ТВОРЧИСТЬ МАРІЇ ЗАНЬКОВЕЦЬКОЇ ЗІ СПОГАДІВ ЇЇ СУЧАСНИКІВ ...	38
<i>Кучина Валентина Федорівна, Якименко Софія Іванівна</i> ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СЦЕНІЧНОЇ МОВИ В СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ТЕАТРАЛЬНОМУ ПРОСТОРІ ...	39
<i>Кохановська Катерина Володимирівна</i> МЕТОДИКА РОБОТИ НАД СЦЕНІСНИМ МОВЛЕННЯМ САДОВСЬКОГО МИКОЛИ КАРПОВИЧА. ТВОРЧИЙ ПРОЦЕС ТА РОБОТА З АКТОРАМИ ...	41
<i>Полякова Юліана Юріївна</i> ВОЛОДИМИР КРАЙНИЧЕНКО. ПОРТРЕТ РЕЖИСЕРА НА ТЛІ ЕПОХИ ...	43

сепаратизму й глибоко не довіряв українцям [15, с. 53]. Будь-який серйозний соціально-політичний конфлікт міг би стати загрозою не тільки для владних структур, а й для щойно сформованої цілісності Російської держави на її південно-західному напрямку. Звідси необхідність контролю за суспільно-політичною ситуацією та настроями у Правобережжі, силове нав'язування своєї волі та збереження внутрішньополітичної стабільності регіону завдяки військовій присутності.

Джерела

1. Андреев Д. А. Размышления американского историка о «сценариях власти» в царской России / Д. А. Андреев // Вопросы истории. – 2003. – № 10. – С. 97.
2. Беккер С. Россия и концепт империи / Сеймур Беккер // Новая имперская история постсоветского пространства: Сб. статей (Библиотека журнала «Ab Imperio») / Под ред. И. В. Герасимова, С. В. Глебова, А. П. Каплуновского и др. – Казань: «Центр Исследований Национализма и Империи», 2004. – С. 71.
3. Бовуа, Даниель. Російська влада і польська шляхта в Україні 1793-1830 рр. / Даниель Бовуа; з фр. пер. З. Борисюк. – Львів: Кальварія, 2007. – С. 294.
4. Горобець В. М. Політичний устрій українських земель другої половини XVII-XVIII століть: Гетьманщина, Запорозжя, Слобожанщина, Правобережна Україна (спроба структурно-функціонального аналізу) / В. М. Горобець. - К. Ін-т історії України НАН України, 2000. – С. 95.
5. Елисеева О. И. Геополитические проекты Г. А. Потемкина / Отв. ред. А. Н. Сахаров; РАН Ин-т рос. истории / О. И. Елисеева. – М.: Ин-т российской истории РАН, 2000. – 342 с.
6. Залізник Л. Історія Польщі: Від найдавніших часів до наших днів / Леонід Залізник, Микола Крикун. – Львів: Львів, нац. ун-т ім. І.Франка, 2002. – С. 242.
7. Ильенко А. К. Начало конца Польши. Введение в историю борьбы за объединение России при императрице Екатерине Великой / Под ред проф. В. А. Гейсмана / П. А. Гейсман. – СПб.: Тип. военно-кн. магазина Е. В. Васильева, 1898. – С. IX.
8. Коваленко Л. А. Велика французька буржуазна революція і громадсько-політичні рухи на Україні в кінці XVIII ст. / Л. А. Коваленко. – К: Вид-во Київ, ун-ту, 1973. – С. 16.
9. Левинский В. Царская Россия и украинский вопрос / В. Левинский. – Женева: Издание укр. с. д. рабочих Канады, 1917. – С. 120.
10. Лукин Н. Царизм и Французская буржуазная революция 1789 г. по донесениям И. М. Симолина / Н. Лукин // Литературное наследство. – М., 1937. – Т. 29/30. – С. 345.
11. Лютш А. Русский абсолютизм XVIII века / А. Лютш // Итоги XVIII века в России. Введение в русскую историю XIX века. Очерки А. Лютша, В. Зоммера, А. Липовского. – М.: Тип. т-ва И. Д. Сытина, 1910. – С. 501.
12. Милоков П. Н. Очерки по истории русской культуры. Ч. 3. Вып. I / П. Н. Милоков. – СПб.: Тип. Гл. управления, 1903. – С. 374.
13. Россия: Энциклопедический справочник / Под ред. А. П. Горкина, А. Д. Зайцева, В. М. Кареева и др. – М.: Дрофа, 1998. – С. 121.
14. Сегюр Л.-Ф. Записки о пребывании в России в царствование Екатерины II / Л.-Ф. Сегюр // Россия в XVIII в. глазами иностранцев / Подгот. текстов, вступ. ст. и коммент. Ю. А. Лимонова. – Л.: Лениздат, 1989. – С. 438.
15. Симоненко Р. Г. Безбородько Олександр Андрійович / Р. Г. Симоненко // Енциклопедія історії України: в 5 т. / Редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін. – К.: Наук, думка, 2005. – Т. 1: А-В.-С. 212.
16. Стегний П. В. Разделы Польши и дипломатия Екатерины II. 1772. 1793. 1795 / П. В. Стегний. – М.: Международные отношения, 2002. – С. 696.
17. Хозяйственная статистика России, составленная В. Андросовым. – М.: Тип. Селеванского, 1827. – 12, X, 282, 1 с.

Грицай Софія Дмитрівна

Київський національний університет технологій та дизайну

Науковий керівник: Слітюк Олена Олександрівна, кандидат технічних наук, доцент, член Спілки дизайнерів України, Київський національний університет технологій та дизайну

FASHION-ФОТОГРАФІЯ ЯК ЗАСІБ ВІЗУАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ З БЕЗПОСЕРЕДНІМ ВПЛИВОМ НА ГЕНДЕРНІ КОРДОНИ ТА РОЛІ У СУСПІЛЬСТВІ

Дана стаття присвячена ролі fashion-фотографії у візуальній культурі та її впливу на гендерні кордони та ролі в суспільстві. У статті зазначено, що мода та фотографія є невід'ємними складовими сучасної культури та мають значний вплив на формування іміджу та відображення гендерних ролей в суспільстві. Розглянуто питання того, як через fashion-фотографію формуються стереотипи стосовно ролей чоловіків та жінок в суспільстві та як ці стереотипи відображаються у культурі, а також розглянуто питання про те, як відбувається перебудова гендерних ролей в сучасному суспільстві через зміни в fashion-фотографії та моді. Отже, тема має велике значення у контексті впливу фотографії на гендерні ролі та стереотипи в нашому суспільстві, а також у плані можливості використання цієї галузі для зміни уявлень та збільшення різноманітності. Ключові слова: фешн-фотографія, візуальна культура, гендерні кордони, суспільство, стереотипи, гендерні ролі, мода, стиль.

Метою роботи було розглянути поняття фешн-фотографії з точки зору її розвитку та змін. Вивчити роль фешн-фотографії як засобу візуальної культури та проаналізувати її вплив на гендерні ролі та кордони у суспільстві.

Здійснено аналіз літературних джерел та розглянуто вплив фешн-фотографії на суспільство. Проаналізовано феномен фешн-фотографії в умовах панування візуальної образності.

Фешн-фотографія народжується на початку ХХ століття з виходом одного з випусків всім відомого модного журналу «Vogue» у 1909 році під керівництвом нового видавця К. Наста.

В певний період часуне фотографії, а ілюстрації (модного одягу) стають основою глянцевого сторінки. Хоча фотографія і не одразу посіла почесне місце на сторінках глянцевої журналу, вона досить швидко розвивається і завойовує світ моди, стилю та гламуру. На розвиток фешн-фотографії впливає не лише технічний прогрес, а й зміни у суспільстві та мистецтві. Початок відбудови суспільства після Першої Світової Війни та Велика Депресія запускають процес переоцінки гендерних ролей та гендерних

стереотипів у суспільстві. Зміни в суспільстві прискорюють процеси жіночої емансипації. Наприкінці XIX – початку XX століть було багато соціально-політичних подій, в підґрунті яких лежала ідея докорінної перебудови світу, що вплинула і на мистецтво.

Саме в цей період розвивається авангардизм, який безумовно відображається і у фотографічних роботах. Авангардні фотографи відкривали нові способи вираження ідей, використовуючи незвичні ракурси, монтаж та експериментальні техніки. Вони ставили під сумнів стереотипи щодо гендерних ролей та традиційні уявлення про жіночу красу [1].

Наприклад, фотографка Грети Фрідман була серед перших, хто створив серію фотографій, на яких жінки були зображені в нестандартних позах та образах, використовуючи техніки, що викликали шок та контраст до традиційних зображень жіночої краси [2].

Авангардні фотографи також відкривали нові можливості для жінок в сфері мистецтва та фотографії, надаючи їм більшу свободу та можливість вираження своєї індивідуальності. Отже, розвиток авангардного мистецтва та фотографії в період початку XX століття сприяв переоцінці гендерних ролей та традиційних уявлень про жіночу красу, спонукаючи до розгляду нових поглядів та можливостей у цих сферах.

Фешн-фотографія починає відігравати важливу роль в культурному середовищі та стає окремим жанром фотомистецтва, що шукає свою власну мову та завойовує все більшу широкую аудиторію. Провідні фешн-фотографи початку XX століття орієнтуються на культурний код живопису, при цьому працюють у суворих рамках комерційного замовлення, що являє собою цікаве поле для дослідження [3].

Тобто з одного боку фешн-фотографія – це реклама продукції модної індустрії (одягу, взуття, парфумів, аксесуарів...) з використанням певного образу. А з іншого боку модні глясові журнали перетворюють даний жанр фотографії у справжнє мистецтво. І вже у другій половині XX століття фотографія виносить моду зі звичайного контексту і долучає її до особливого мистецтва. Це відстежується у роботах відомих фотомитців: Ірвіна Пена, Річарда Аведона, Хельмута Ньютона, Вільяма Кляйна та ін [4].

Модна фотографія – особливий жанр, що відображає настрій, вподобання, атмосферу та культуру певної доби, норми суспільства, зв'язуючи часові і просторові відносини в художньому творі.

Зображення, які призначені для зорового сприйняття, можуть виступати як своєрідні культурні артефакти, що зберігають у собі пам'ять про конкретну епоху та її витоки. Один із таких артефактів – модна фотографія, яка впливає на культуру та стиль, що є надзвичайно важливим у сучасному світі. Ці зображення репрезентують елітарне мистецтво та задають стиль та смак в умовах масової культури.

Іншими словами сучасна фешн-фотографія – втілення досконалого стилю для еліти суспільства та водночас це – потреба масової культури. Цей жанр фотографії є не просто пропагандою, чи рекламою певного бренду, він є індикатором культурного життя суспільства. Фотографія вибудовує цілісні образи для сучасних жінок та чоловіків, певні правила та норми.

Візуальні образи з гляців є комунікацією між людиною і суспільним середовищем, що мимоволі змушують аудиторію намагатись відповідати їм [5].

Можемо зробити висновок, що фотографія в цьому жанрі надає нам можливість дослідити закономірності розвитку гендерного порядку, деяку зміну в гендерних ролях, нівелювання гендерних кордонів.

На думку польського соціолога, професора Європейського університету відкритих наук у Варшаві, письменника та фотографа Петра Штомки семіотичний аналіз має здебільшого формальний характер та він встановлює процедури, за допомогою яких реалізуються значення образу [6]. Тому розглянемо фотографію з точки зору семіотики. Об'єктом дослідження буде зображена соціальна реальність, «пряме незакодоване повідомлення», а предметом – соціальні сенси процесів виробництва та функціонування «взаємодіючих систем створюваних знаків (коннотативне повідомлення)» [7]. У семіотиці, конотація виникає, коли денотативне відношення між означаючим та його позначається неадекватно для задоволення потреб суспільства. Другий рівень значень називається коннотативним [8].

В первинному дискурсі образ фешн-фотографії, який створює фотограф – цілісний, він відтворює в собі ідейні та емоційні аспекти. Цей образ сформований ідеальними моделями, він складається з денотативного значення та конотативного значення.

У вторинному дискурсі повідомлення, що виходить з фотографічної картини, накладає додаткові значення, що відіграють велику роль у народженні образу та його впливу на соціальну реальність. Саме він є кодом доступу до системи символічних цінностей: соціальних, сімейних, гендерних тощо.

Саме у вторинному дискурсі образи, нехай і неявні, мають змогу впливати на свого глядача. Тож, якщо візьмемо для аналізу фешн-фотографії технічні прийоми конотації за Р. Бартом (монтаж, пози, об'єкти, вирази, фарби, фотогенію, естетизм, синтаксис) та його знаки [9]. А також інші семіотичні коди (одяг, тканини, взуття, аксесуари, відвертість, ступень оголеності, вирази обличчя, зовнішність моделей, місця зйомки, відвертість та ступінь оголеності, та ін.), то зможемо зробити висновки, що фотографічна

картина є засобом візуальної комунікації та може розглядатися, як культурний феномен. Оскільки кожен з цих кодів може впливати на сприйняття та емоційну реакцію глядача. Використання відвертості та ступеня оголеності може надавати фотографії еротичний відтінок або підкреслювати моду на відвертість та відкритість. Зовнішність моделей та їх вирази обличчя можуть надавати фотографії певного настрою та характеру. Місце зйомки може надавати фотографії контексту та значення, наприклад, використання знакових будівель або локацій, що мають певний культурний відтінок. Всі ці елементи використовуються в фотографії для того, щоб викликати певні емоції та передати певне повідомлення.

Це один з небагатьох жанрів, що дуже добре відображає настрій, атмосферу та культуру певної доби. Це своєрідний індикатор хронотопу.

За час існування фешн-фотографія постійно еволюціонувала та піддавалася змінам, тому з впевненістю можна говорити про вплив на гендерні відносини та ролі. Зміни, що відбувались та відбуваються в жіночій та чоловічій моді, починаючи з одягу змушують визнати, що у гендерних відносинах зростає жіноча емансипація. Під час сучасних дискусій щодо моди та одягу, все більше уваги приділяється поширенню тенденції унісекс в одязі, яка полягає в зменшенні різниці між чоловіками та жінками у сфері моди. Ця тенденція виявляється у тому, що багато фасонів одягу стають більш універсальними та придатними для носіння як жінками, так і чоловіками. Така тенденція може вважатися проявом більш прогресивного погляду на гендерні ролі та стереотипи в суспільстві, а також може допомогти запобігати дискримінації на основі статі у сфері моди.

Досліджуючи фотографії останнього століття в контексті фешн-зйомок ми чітко бачимо зміни, що сучасна жінка на вулиці, в ресторані, на пляжі завжди гарна, сексуальна, сильна та незалежна, і вже майже не зустріти жінку на кухні, в образі виключно домогосподарки. А при взаємодії із чоловіками, все частіше на знімках спостерігаємо домінування жінок та феміністичні настрої.

Завдяки мас-медіа, зокрема, глянцевиим журналам, стандарти краси та поведінки стали надзвичайно важливими для сучасного суспільства. Глянцеві видання легітимізують певні образи та норми поведінки, нав'язуючи їх уявлення про ідеальний стиль життя та красу. Це безсумнівно відображається на нашій ідентичності, формуючи нові типи чоловічої та жіночої ідентичності, які можуть відрізнятися від тих, що існували раніше.

Однак, важливо розуміти, що ця легітимізація є символічною та суспільну практику не можна розглядати відокремлено від контексту, в якому вона відбувається. Водночас, це може мати позитивний вплив на боротьбу зі стереотипами та нормами, що перешкоджають рівності статей. Наприклад, останніми роками ми бачимо емоційно-чуттєвого чоловіка наділеного занадто вираженим нарцисизмом. Образ такого собі метросексуала, в якому присутній гламур та еротизм, який не визнає жодних гендерних кордонів.

Сучасна модна індустрія все частіше представляє моделі з незвичайною андрогінною зовнішністю та в образах протилежної статі. Це свідчить про поступове стирання стереотипних гендерних кордонів в нашому суспільстві. Такі образи та моделі розширюють уявлення про те, що може вважатися «жіночим» чи «чоловічим», і дозволяють людям відчувати себе більш вільними у виборі своєї ідентичності. Це може мати позитивний вплив на підтримку інклюзивності та прийняття людей різних гендерних та сексуальних ідентичностей у суспільстві. Однак, все ще є багато роботи, щоб забезпечити повне вибір з гендерних стереотипів та дискримінації [10].

Наприклад, у багатьох країнах, включаючи Україну, існують законодавчі обмеження щодо вибору гендерної ідентичності та статевої орієнтації, які можуть обмежувати свободу та права людей. Також, деякі культурні стереотипи та очікування щодо поведінки та вигляду людей можуть перешкоджати повному вибору ідентичності та відкритості у вираженні своєї особистості.

Отже, хоча присутність андрогінної моделі може бути кроком до більшого розуміння та прийняття різних ідентичностей, це все ще тільки початок шляху до повної інклюзивності та рівності для всіх. Створені образи це стратегія ідеалізації, де жінка знаходиться в престижних місцях і мимоволі перетворюється з об'єкту історії на об'єкт, що притягує погляд. Такого типу репрезентації створюють традиційні уніфіковані естетичні цінності краси.

На думку П. Бурдьє естетичні уявлення та смаки – це щось «сакральне» і результат вільного вибору індивіда, але впливає з його соціальних умов соціалізації та готівкового становища у суспільстві. А становище у соціальній структурі та стиль життя нерозривно пов'язані між собою. Тобто культурні практики тісно пов'язані із соціальною структурою та тим місцем, яке суб'єкт посідає у ній [11].

Отже, ідеали чоловіка та жінки, що презентуються в глянцевиим журналах, знаходять своє відображення у реальному світі. Чоловік представлений як метросексуал у модному одязі, з вираженою емоційною чуттєвістю та сексуальним підтекстом. Образ жінки, які є об'єктом розглядання, сприймаються як естетичне задоволення для чоловіків. Такі соціальні ролі жінок, які зосереджені на задоволенні

сексуальних та естетичних потреб чоловіків, діють як культурні коди, які не тільки трансформують ідентичність людей та легітимують уявлення про норми та ціннісні орієнтири.

Безумовно, фактор візуального є значним у структурі жіночої та чоловічої суб'єктивності та політиках репрезентації. Вони залежать від соціосимволічних стратегій гендерної візуалізації, що існують у суспільстві. А завдяки фешн-фотографії стає можливим поєднання різних стилів і форм, епатаж і непередбачуваність рішень з метою вираження підвищеної емоційності, надмірної експресивності та яскравої образності. Запропоновані образи та цінності, що репрезентуються в модній фотографії розходяться тиражами і входять у світ повсякденних практик. Люди наближають себе візуально запропонованого, чим в свою чергу реалізують потребу сучасної людини в самопрезентації. Фешн-фотографія протягом своєї історії змінює сприйняття належності та цінностей у суспільстві, впливаючи на соціальну міфологію.

Джерела

1. Smith, B. Fashion Photography: A Complete Guide to the Tools and Techniques of the Trade. Лондон: Bloomsbury Publishing, 2016. – 208 с. – ISBN 9781472525102.
2. Smith, K. (2020). The Most Influential Female Photographers of All Time. Harper's Bazaar.
3. Hall-Duncan, Nancy. The History of Fashion Photography, New York: Alpine Book Co., 1979.
4. London, Mark. The Fashion Photography Course: First Principles to Successful Shoot – The Essential Guide. 2nd ed., Thames & Hudson Ltd., 2017, pp. 16-18.
5. Комарова, Т. М. Візуальна комунікація як інструмент формування масової свідомості. Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філософія», vol. 1, no. 14, 2016, pp. 58-62.
6. Stompka, Peter. Visual sociology. Photography as a research method: A textbook. Civitas Publishing, 2005, p. 78.
7. Stompka, Peter. Visual sociology. Photography as a research method: A textbook. Civitas Publishing, 2005, p. 37.
8. Barthes, Roland. "Rhetoric of the image." Image-Music-Text, Hill and Wang, 1977, pp. 32-51.
9. Barthes, Roland. The Fashion System. Articles on Semiotics of Culture, Hill and Wang, 1983, pp. 207-210.
10. De la Haye, Amy. "Gender Fluidity in Fashion: Challenging the Binary." Fashion and Masculinities in Popular Culture, edited by Adam Geczy et al., Bloomsbury Academic, 2014, pp. 54-68.
11. Bourdieu, Pierre. La Distinction. Critique sociale du jugement. Paris, 1980, pp. 76-112.

Сар'ян Денис Андрійович

Харківська державна академія культури

Науковий керівник: Кучина Валентина Федорівна, Харківська державна академія культури

ТАРАС ГРИГОРОВИЧ ШЕВЧЕНКО. ЖИТТЯ. ПОЕТИКА. ХУДОЖНЬО-МОВНА ПРАКТИКА

«І возвеличимо на диво і розум наш, і наш язык...»

Подражаніє 11 псалму

Стаття присвячена до 209 річниці від Дня народження Тараса Шевченка, його творчій спадщині, поезії, та ваговому внеску у сценічне слово, розвиток української мови та літератури. Висвітлено аспекти життя та громадянської позицію Тараса Шевченка. Ключові слова: Тарас Шевченко, творчість, досконалість, боротьба.

Кожна нація – велика чи мала – має своїх представників: поетів, художників, музикантів і простих людей усіх мистецтв, учених-винахідників, мудрих державних діячів-гуманістів, які борються за незалежність народу. Такими людьми славиться і пишається Україна, особливо видатним кріпаком Тарасом Шевченком, автором відомого ще зі шкільних років «Кобзаря». Це людина універсальних талантів та інтересів. Він присвятив своє життя українському народові і залишив великий творчий спадок. Поет жадав незалежності свого народу, мріяв про часи, коли його країна буде суверенною державою, коли будуть цінуватися українська мова, освіта та уявлення про майбутнє народу, а народ буде щасливим.

Шевченко став гордістю України, бо ж саме він зіграв першорядну й головну роль у формуванні української нації в той період, коли російський царизм не просто пригнічував менші за чисельністю народи, які проживали в цій імперії, а й знищували їх. Поет писав, «Борітеся – поборете, вам Бог помагає! За вас правда, за вас слава і воля святая.» Хіба це не пророкування про наш час? З 2022 року Шевченко став як символом сильної і незалежної держави, його маловідомі, на той час, рядки, зараз є найцитованішими у світі. Як вміло він підбирав слова, що й досі мають нове і сучасне звучання. Він наповнив сценічне слово мелодійністю, символікою, звучністю та стрімкістю. За Шевченка, говорили його вірші, стрімкі, революційні, часом навіть провокаційні.

Ще з раннього дитинства, обдарований від природи зернами прекрасних чуттів і сприймаючи навколишній світ своїм тонким і творчим баченням – у співах, барвах, звуках, рухах, – він своєю чуттєвою душею не міг ховати в собі мовлене і співане слово свого народу. З України Тараса вивезли ще зеленим підлітком, хоча на той час його свідоме формування вже було забезпечене органічним гоміном рідної мови, багатим словниковим запасом, гнучким синтаксичним ладом і неперевершеною ритмомелодикою. Він знав

Наукове видання

КРЕАТИВНИЙ ПРОСТІР

Науковий журнал

Електронне видання

№ 12

Видання українською та англійською мовами

Відповідальний секретар – Кучина Т. І.

Видавець СГ НТМ «Новий курс»
Вул. Манізера, 3, м. Харків, 61002, Україна
Тел. 097-044-03-09, E-mail: nr1989@ukr.net

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до
Державного реєстру видавців, виготовлювачів і
розповсюджувачів видавничої продукції
ДК №6392 від 07.09.2018

Свідоцтво про державну реєстрацію інформаційного агентства
як суб'єкта інформаційної діяльності
КВ №894-716Р від 16.08.2022